

indgaaede i Statskassen, og nævnte den Sum, hvormed derimod Sorø Akademi havde understøttet Seminariefonden. Dertil bemærkede et æret Medlem (Søsen), hvis Fraværelse jeg beklager, følgende: „Maatte jeg gjøre min ærede Kollega for Ribe opmærksom paa, at der dog foruden den Kapital, det ærede Medlem nævnte, ogsaa er udredet flere andre Kapitaler direkte af Statskassen som Tilskud til Seminariefonden, f. Ex. ved Resolution af 30te Mai 1821, hvorved der blev bevilget et direkte Tilskud af Statskassen af 4000 Rd. til Lyngby Seminarium“. Da jeg forholdt mig tvivlende overfor denne Oplysning, bemærkede det ærede Medlem, at denne kongelige Resolution havde han tilfældigvis fundet i Petersens Forlektion, at han havde set den efter i Reskriptsamlingen, hvor der stod: „Vi ville allernaadigst bevilge 4000 Rd. som Tilskud af Statskassen til Lyngby Seminarium“. Da det, som sagt, kunde faae Ubseende af, at jeg havde indskrænket mig til nærværende Periode for at fæste et Slør over et Tilskud, der var ydet tidligere, nemlig det her omtalte i 1821, skal jeg tillade mig at knytte et Par Ord til de saaledes oplæste Ytringer af bemeldte ærede Medlem. Det er ganske vist i og for sig temmelig ligegyldigt, om der ogsaa i 1821 har været udredt et Tilskud af Statskassen til Seminariefonden, og ganske vist end mere ligegyldigt overfor den Understøttelse af over 1 Million, som er ydet af Sorø Akademi; men, som sagt, af de anførte Grunde ønsker jeg at bemærke følgende: Det var naturligt, at jeg ikke under den paagjældende Debat — der var ikke Tid dertil — vil set de citerede Steder efter, men senere har jeg gennemgaaet Lovsamlingen og har ikke fundet flere Exempler paa Tilskud fra Statskassen end netop det i 1821. Jeg har deshos fundet, at det nævnte Tilskud ikke er ydet — saaledes som anført — specielt til Lyngby Seminarium, men derimod til Seminariefonden, og at det navnlig heller ikke i Reskriptsamlingen hedder saaledes som anført, men at der tværtimod staar: „Kongelig Resolution af 30te Mai 1821, hvorved der af Finantskassen udredes en Sum af 4000 Rd. Sølvs, som anses fornøden til i eet Aar at opretholde Seminariefonden“. Til disse tvende Oplysninger skal jeg endnu tillade mig at tilføie een, nemlig den, at selv med dette ene Tilskud af Finantskassen i 1821 har det sin særegne Sammenhæng. Det er nemlig ikke strengt taget noget Tilskud, det er en nødvendig Understøttelse fra Statens Side paa Grund af, at Staten undlod at indbringe Afgifter, der skylledes Seminariefonden fra visse geistlige Embeder. Det har altsaa med dette Tilskud en lignende Sammenhæng som senere, da Staten indtog visse Afgifter og gav Wederlag derfor. Der er givet mig velvillig Leilighed til at gennemse hele Sagen, og dernæst er der paa givne Foranledning af Ministeriet tilstillet Udvalget — hvis

Hverv jo nu er endt — en Afskrift af den omtalte Resolution, af hvis Sammenhæng det tydelig fremgaar, at en af Seminariefondens Indtægter var Afgifter af visse geistlige Embeder. Da de Geistliges Aaar i denne Periode vare gaaede tilbage, og der resterede betydelige Afgifter fra dem, maatte Staten derfor træde til. Den valgte nu ikke at indbringe Afgifterne, men at udrede af Finantskassen et Beløb for at holde Seminariefonden oppe som saadan i et Aar. Maaske jeg maatte slutte med at oplæse denne Resolution; den lyder saaledes: „Vi ville allernaadigst af Vor Finantskasse lade udrede den Sum af 4000 Rd. Sølvs, hvilken er anset fornøden til i eet Aar at opretholde Seminariefonden. Men da Vi under 22de d. M. have overdraget en Kommission at gjøre Forslag om, hvorledes de af Geistligheden kunne kommes til Hjælp, hvis Aaar fornødent Tidssomtændighederne ere mest trængende — med hvilken Sag Spørgsmaalet om Seminariefonden staar i Forbindelse — saa udsætte Vi Vor endelige Resolution paa, hvad Vort Cancelli i denne dets allerunderdanigste Forestilling har andraget, indtil bemeldte Kommissions Forslag indkomme. Dog tillade Vi, at de Geistlige, som fra dette Aars Begyndelse pligte Afgifter til ovennævnte Fond, maa indtil videre blive utrævede for disse“.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Lagtet jeg antager, at denne Sag i det væsentlige er uddebatteret, skal jeg dog tillade mig en lille Bemærkning ligeoverfor, hvad der blev yttret af den sidste ærede Taler, nemlig, at der slet ikke var givet noget Tilskud fra Statskassen til Seminarierne uden de ommeldte Refusioner. Jeg skal kun gjenkalde i det høie Things Grindring, at jeg ved forrige Behandling oplyste, at i en Række af Aar har der været ydet af Domæneekassen et Tilskud af 1,660 Rd., som ere blevne fordelte mellem de forskjellige Seminarier, men som i Aaret 1870 udgik af Budgettet. Der er saaledes i en Række af Aar ydet af Staten et Tilskud til Seminarierne, og det forekommer mig derfor, da Taleren her er om saa ringe en Sum, at man ikke bør drage i Tvivl, at man meget godt kan resubstancere Statskassen Noget af det Beløb, den i sin Tid har ydet som Tilskud til Seminariefonden, og selve de nylig ommeldte 4,000 Rd. ere dog vel ligefrem et Tilskud fra Statskassen, hvorfor Statskassen ikke senere har faaet nogen Regres fra Seminariefonden.

Riær: Jeg skal ogsaa bortse fra Summernes Størrelse; thi saa vilde jeg paa den ene Side, paa Statskassens Side, faae nogle Tusind Rd. og paa den anden Side 1,000,000 Rd.; men jeg skal kun til den Bemærkning, som fremkom fra